

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

II. Sententia contra vicarium lata, si alieno nomine poßidet, non ei cuius nomine poßidet, praeiudicat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

DE EXCEPTIONIBVS.

C A P. I. *Idem eidem.*ANNO
CHRISTI
1173.

Ex parte fraternitatis tuæ fuit nobis requisitum , vtrum cum aliquam causam sub certa forma committimus , iudices delegati ita formam sibi commissam sequi debeant , vt rationabiles exceptiones non admittantur : super quo itaque tuæ prudentiæ taliter respondemus , quod si quandoque iudici expediat formam institutam seruare , debet tamen rationabiles exceptiones admittere , & in causa secundum iuris æquitatem procedere , nisi exprimatur in literis nostris , quod nullæ debeat exceptiones admitti : quod nec nos , nec aliquem prædecessorum nostrorum credimus expressisse .

Exceptionem inducunt , vis , metus , dolus , res litigiosa , transactio , pactio , expressa & tacita , iuratio , iudicatio , error , tempus , forum , fauor , odium , ætas , sexus , & similia . Exceptionum alia prima , alia secunda : Prima stat in generali nomine , & datur reo : Secunda transit in speciale nomen , & dicitur replicatio . Est autem replicatio exceptionis resolutio , quæ datur auctori . Sed cum deinceps vtrinque multiplicantur exceptiones , earum nomina sunt , duplicatio , triplicatio .

C A P. II. *Idem abbatii S. Albani , & abbatii * Leicestriæ.*

Dilecti filii nostri , abbas & fratres monasterii sancti * E- • Ebresi
bessi , nobis transmissa insinuatione monstrauerunt , quod • Ebroulli
cum A. clericus super ecclesia de Alitun , quæ ad prædictum monasterium pertinere dicitur , eis quæstionem mouisset , tacita veritate , non contra eos , sed contra quemdam vicarium , quem in eadem ecclesia constituerunt , ad venerabilem fratrem nostrum VVigornensem episcopum literas impetravit . Cum autem idem episcopus prædictum vicarium vna cum eodem A. ante præsentiam suam conuocasset , vicarius ipse ac prior dicti monasterii , qui casu ad partes illas accesserat , memorato episcopo dixerat , quod idem vicarius super prædicta ecclesia conueniens non erat , cum eam non suo nomine , sed abbatis possideret ,

ANNO CHRISTI 1179. quare sibi exinde, absente abbe, & ignorante, respondere episcopo nullatenus tenebatur. Vnde ad nostram appellavit audientiam: sed prædictus episcopus, quod vix credere possumus, appellationi non deferens, abbe absente & ignorante, & non citato, ecclesiam ipsam prædicto * Vu. adiudicauit; in quo facto prædictus abbas & fratres se asserunt esse grauatos. Quia vero sollicitudini nostræ incubuit, viris ecclesiasticis, & præcipue religioni & honestati redditis, iura sua integra seruare, & id quod inter alios actum fit, aliis præjudicare vel nocere non debet, discretioni vestræ, &c. quatenus partibus ante præsentiam vestram convocatis, si vobis ita esse constititerit, præfato abbati & fratribus præscriptam ecclesiam, cum fructibus inde perceptis, amoto eo qui in eadem ecclesia intrusus est, nostra auctoritate freti, occasione & appellatione cessante, restitui faciatis. Restitutione autem facta, si de proprietate forte agere voluerint, causam audiatis, & eam, mediante concordia vel iudicio, sublato appellationis remedio terminetis.

Supra, de spoliatis.

CAP. III.

Idem decano Lincolnensi & abbatu de Riuallis.

Accepta conquestione P. clerici, quod violenter ecclesia de Procebrant fuisse spoliatus, discretioni vestræ per A. S. præ. si bene meminimus, dedimus in mandatis, vt si per officiales venerabilis fratris nostri Eboracensis archiepiscopi apostolicae sedis legati, ex concessione ipsius in eadem ecclesia fuisse institutus, & inde per violentiam electus, eam sibi auctoritate nostra restitui ficeretis. Quibus cognitis, responsum est sicut nobis.

DE SEPVLTVRIS,
ET DEFVNCTORVM VOLVNTATIBVS.

PARS
XLIII.

CAP. I. *Item Paschalis secundus.*

VOLVMVS, ac iuxta Canonum sententiam nobis probabile videtur, ut sicut morienti conceditur, rerum suarum iudicium facere quocumque loco sibi placuerit, sic nimirum iustum est, sui corporis licentiam habere eli-

Concil. Tom. 27.

SCC ij